

K o m u n i k a t y.

Communiqués.

Pytania i odpowiedzi.

Proszę o wyjaśnienie względnie rozpatrzenie definicji posuszu. Ja nie wiem co to jest posusz, a przeto nie wiem co mogę i powinieniem usuwać z drzewostanu pod tem mianem.

Myszę, że kwestję posuszu można rozpatrywać z trzech punktów:

1. Z administracyjnego. 2. Z eksploatacyjnego. 3. Z punktu ochrony lasu.

Z obawy przed nadużyciami nieuczciwej administracji należałoby posuszem określić drzewa zupełnie uschłe.

Jeżeli jednak będziemy przetrzymywać drzewa usychające do ostatniego momentu wegetacji, to obniżymy w znacznym stopniu wartość techniczną drewna tych sztuk.

Największą obawę stanowi rozszerzanie się grzybów. „*Peridermium Pini*“, *Trametes Pini*“ i „*Trametes radiciperda*“. Czy można pogodzić się z tem, żeby je przy pierwszych objawach rozwijającego się grzyba nie usuwać?

Zasadniczo powinno się je usuwać w trzebieżach, jednak zawsze w międzyczasie pomiędzy jedną trzebieżą a drugą pojawia się przede wszystkim „*Peridermium Pini*“.

W. Dakowski.

Odpowiedź. Klasyfikowanie posuszu ze względów administracyjnych, eksploatacyjnych i ochrony lasów, uważam za niesłuszne.

Natomiast uzasadnionym jest podział na susz i podsusz, zwany także posuszem. Suszycą jest każde stojące na pniu martwe drzewo, bezwzględnie na przyczynę śmierci. Susz powinien być z lasu zasadniczo usuwany. Liczniejsze pojawienie się suszu o ile nie było spowodowane owadami, grzybami, mrozem lub podobnymi widocznymi przyczynami jest powodowane walką o byt, a skutkiem tego jest sygnałem, przypominającym leśnikowi o trzebieży.

Podsucha jest drzewo jeszcze żywe, ale wykazujące pewne patologiczne objawy, jak przedwczesne opadanie często jeszcze zielonych liści, wędnięcie i usychanie pędów szczególnie w okresie pędzenia, suchowierzchy, obumieranie skutkiem silnych uszkodzeń mechanicznych i t. p. Te objawy niekoniecznie są zapowiedzią śmierci drzewa, dlatego usuwanie podsuszu jest rzeczą względną i zależną od przyczyn oraz następstw, jakie taki stan powodują. Tak n. p.: śniegołomy w drzewostanach świerkowych są groźną zapowiedzią korników, zmarznięte słabo ulistnione jodły stają się rozsadnikami smolika i t. p., gdy natomiast sosny tracące, po nawiedzeniu drzewostanu przez pożar, szpilki wracają często do równowagi, zaś suchowierzchy dębowe, powstałe skutkiem gwałtownego obsuszenia gleby, lub przejaśnienia drzewostanu, mogą rosnąć bardzo długie lata. Trudno w krótkiej odpowiedzi poruszyć wszystkie możliwe wypadki, atoli zachowanie znacznej rezerwy przy usuwaniu podsuszu jest rzeczą konieczną.

Ob ar (*Peridermium Pini*) jest (według Möllera) spowodowany infekcją na najmłodszych pędaeh starszych sosen zranionych przez owady, zapewne ryjkowce. Rozwój grzyba postępuje wolno, owocuje on po trzech do pięciu latach. Drzewa powinny być usuwane w ramach normalnych trzebieży, w 3 - 5 letnich etapach. W lipcu czasem czerwcu można drzewa rozpoznać po usychających szpilkach na pojedynczych zakażonych gałązkach. Przy starannem wykonaniu trzebieży, można zwykle drzewostan ochronić przed zbyt silną infekcją.

Huba sosnowa (*Trametes Pini*) rozwija się na twardzieli sosnowej, Infekcja następuje przez złamane, ścięte gałęzie z twardzielą a więc u drzew starszych (ponad 50 letnich) i rozszerza się z wzrastającym wiekiem drzewostanu. Początkowo należy pojedyncze drzewa usuwać w trzebieżach. Drzewostan opanowany bardzo silnie (co może wystąpić dopiero w starszym wieku) powinien być objęty planem najbliższych cięć (ewentualnie dodatkowym) bo stanowi ognisko zakaźne.

Zagiew korzeniowa (*Trametes radiciperda*) pojawia się skutkiem infekcji podziemnej (przyczyny bliżej nie znane); najczęściej w zalesieniach na gruntach porolnych.

Obumieranie drzew gwałtowne, gniazdowe. Usuwać je można tylko jako susz. Nowsze badania wykazały, że o ile drzewostan przetrzyma wiek lat sześć-

dziesięciu, epidemja wygasa. Gniazda powstałe skutkiem wysychania drzew uzupełniać kępami drzew liściastych; na glebach świeżych nawet suchszych dała dobre wyniki olsza czarna. W razie silniejszego przyjaśnienia, podsadzać zależnie od siedliska, cały drzewostan dębem, bukiem, grabem, a nawet ostatecznie brzozą. Skoro drzewostan przed sześćdziesiątką przejaśni się nadmiernie wstawić go do planu cięć, w ramach etatów, lub usunąć jako użytki przygodne.

Usuwanie podsuszu, dyktowane zawsze względami ochronno-hodowlanymi, nie może być powodowane względami eksploatacyjnymi, a pobudki natury administracyjnej, wskazane siłą wyższą, mogą ten zabieg jedynie tamować (brak zbytu, sił roboczych i t. p.).

K. Suchecki.

Ceny drewna hurtowe w kwietniu 1932 r.

Brześć n/Bugiem.

1) Tymbry sosnowe: długość 10 i 11 stóp angielski, dopuszczalne do 15% od 11 stóp i wyżej; grub. 12×12 cali ang. (30.5×30.5 cm); dopuszczalne 15% 12"×14".

Towar pełnej masy i ostrokantny. Ofisy dopuszczalne tylko po 1 calu z każdej strony.

Towar świeży, dobry, zdrowy, bez luźnych, zgniłych, tabacznym oraz wylotnym sęków.

Cena: zł. 1.20 za 1 stopę kub. (zł. 42.38 za 1 m³) franco wagon Gdańsk.

2) Slipry: 10"×10" ang. 9' dług. i jak zwykle dopuszczalne 10"×10" z 9" deki, 8" i 7" deki.

Cena: 4—5 szyll. fco Gdańsk sztuka. W partji 10"×10" i 10"×10" z 9" deki 50%; 10"×10" z 8" deki 30%; 10"×10" z 7" deki 20%.

3) Bale sosnowe (planki). Planki sosnowe, ostrokantne, niesortowane (US). Miara angielska. — 3"×9", 3"×8" US. po zł. 49 fco Gdańsk 1 m³; — 3"×9", 3"×8" kl. IV po zł. 39 fco Gdańsk 1 m³. — Długość od 3 m i wzwyż co 33 cm.

4) Deski sosnowe. Zimowego tarcia, niesine, zdrowe, trzechstronnie czyste, bezsęczne, bez wszelkich wad, obrzynane 35% 18 m/m; 35% 24 m/m, 10% 30 m/m, 20% 36 m/m o szerokości od 4" wzwyż; o długości od 2 do 6 m.

Cena: zł. 85 za 18 i 24 m/m fco wag. Gdańsk; zł. 95 za 30 i 36 m/m fco wagon Gdańsk.

5) Dłużyce sosnowe. Zdrowe, proste, wraz z odziemkami o średnicy w odczubie od 20 cm, o średnicy zrównanej od 28 cm wzwyż, o przeciętnej długości 16—18 m, po cenie zł. 18 za 1 m³ fco wagon stacja załadowcza.

6) Szczapowe drewno opałowe sosnowe w hurcie od 2—10 km od stacji załadowczej. Dostawa do st. zał. 4—6 zł. 1 mp. Cena za 1 mp zł. 5 loco poręba.

Witowt.

Propaganda leśnictwa przez Radjo.

Na V posiedzeniu zwyczajnem Rady Oddziału Lwowskiego P. T. L. odbytem dnia 17 marca b. r. pod przewodnictwem p. Prezesa Dra Stanisława hr. Tyszkiewicza omawiano między innymi sprawę propagandy leśnictwa za pośrednictwem Polskiego Radja i upoważniono p. insp. inż. Stanisława Kumora Wiceprezesa Oddziału i Przewodniczącego Komisji propagandowej do zorganizowania w tym celu sekcji propagandy radjowej i zaproszenia do niej przedstawicieli wszystkich organizacyj leśników pracujących na terenie Lwowa.